

Birlilik, fəxr və şərəf günü

1990-ci il 20 Yanvar qanlı hadisələri öz xarakterinə görə faciəvi olay hesab olunsa da, mən bunu xalqımızın qəhrəmanlıq tarixinin qızıl səhifələrindən biri kimi dəyərləndirməyin tərəfdarıymış. Çünkü 20 Yanvar hadisələrinin əsasında sovet rejiminin xalqımızın ədalətsizliyə, müstəmləkəciliyə qarşı yönələn geniş milli hərəkatını boğmaq niyyəti dayanırdı. Digər tərəfdən, 20 Yanvar qırğınlarına aparan yol ermənilərin 1988-ci ildə yenidən səsləndirdikləri Qarabağ iddialarından başlayırdı.

Ermənilərin Xankəndidə, İrəvanda keçirdikləri mitinqlərdə "Dağlıq Qarabağ" adlandırılın ərazini Ermənistana birləşdirmək tələbi irəli sürüləndə ziyalilərimiz, əlbəttə ki, bu həyasızlığa susmadılar, torpaqlarımızın yenidən pay verilməməsi üçün xalqı səfərbər etməyə çalışırdılar. Lakin çox təessüf ki, respublikamızın o dövrkü rehberliyinin qətiyyətsizliyi ucbatından ermənilərin məlum iddialarının qarşısını almaq mümkün olmadı. Yəni yerli rəhbərliyin təpərsizliyi, xalqın yanında olmaması, həmçinin Moskvanın, birbaşa Mixail Qorbaçovun və xanımının erməniləre açıq dəstəyi başlangıçda həlli real olan bu məsəlenin az sonra on minlərlə

insanın həlak olmasına, yüz minlərlə insanın yaralanmasına, milyonlarla insanın qaçqın, didərgin düşməsinə və təqribən otuz il davam edən Qarabağ müharibəsinə gətirib çıxardı.

Bu sözləri söhbətində "Qızılbaş" Gəncləri Maarifləndirmə İctimai Birliyinin sədri Aqil Ələsgər dedi. O daha sonra bildirdi:

— Ermənilərin Qarabağ iddialarına qarşı Azərbaycanda başlayan etirazlar daha sonra tədricən siyasi məzmunlu tələblərin yaranması ilə nəticələndi. Bunun da əsas səbəbi yuxarıda deyildiyi kimi, sovet rejiminin ermənilərin əsassız iddialarına tam dəstək verməsi idi. Xalq göründü ki,

Moskva Qarabağ məsələsini birefəlik həll etmək əvəzinə problemi daha da dərinləşdirmək və Qarabağın dağlıq hissəsini Azərbaycandan qoparılmaşını reallaşdıracaq proseslər üçün zəmin hazırlayırdı. Ona görə də bu vəziyyət Azərbaycanda geniş anti-sovet hərəkatına çevrildi. 1990-ci il yanvarın 20-si ərəfəsində, dəqiq desək, 1989-cu ilin ikinci yarısından

Televiziyanın enerji bloku partladıldı və xalq Bakıda fəvqəladə vəziyyət elan olunmasından, şəhərə qoşun yeridiləcəyindən xəber tuta bilmədi. O da qeyd olunmalıdır ki, həmin dövrə gecə-gündüz küçələrdə, meydanlarda olan soydaşlarımız sovet dövlətinin öz vətəndaşlarına qarşı neinki bu dərəcədə vəhşilik göstərəcəyinə, hətta bir gülə belə atacağına inan-

mırı. Ancaq vəziyyət sovet rejiminin Azərbaycan xalqını cəzalandırmaq üçün belə miqyaslı bəşəri cinayətə əl atmaqdan çəkinmediyini göstərdi.

Həmin günlərdə bəzi istisnaları nəzərə almasaq, Azərbaycan, sözün həqiqi mənasında, informasiya blokadásında idi. Mehəz o ağır günlərdə ümummilli lider Heydər Əliyev bütün təzyiqlərə baxmayaq, Azərbaycanın Moskvadakı Daimi nümayəndəliyinə gelərkən xalqla həmrəyliyini nümayiş etdirdi, sovet rejiminin bu qanlı cinayətini en sərt formada lənətlədi.

Azərbaycan xalqı həmin qanlı qırğıının 32-ci ildönümünü hüzn, eyni zamanda, qururla qeyd edir. Çünkü azadlıq uğrunda canlarından keçən şəhidlərimiz bizim and yerimizdir, övladlarımızın nümunə götürəcəkləri ünvandır. Şəhidlərimizin ölməz xatiresi xalqımızın qəlbində əbədi yaşayacaq.

**Hazırladı:
V.BAYRAMOV, "Xalq qəzeti"**